

Wykłady o humanizmie – Juliusz Domański

Staraniem Fundacji Augusta hr. Cieszkowskiego w Bibliotece kwartalnika „Kronos” ukazała się książka jednego z nestorów polskiej filozofii – profesora Juliusza Domańskiego, zatytułowana „Wykłady o humanizmie”. Ogromnym walorem tomu, liczącego grubo ponad osiemset stron, jest zarówno klarowna konstrukcja całości, jak też niemal 200-stronicowy aneks z oryginalnymi cytatami w językach – łacińskim i greckim.

Tytuł: „Wykłady o humanizmie”

Autor: Juliusz Domański

Wydawca: Fundacja Augusta hr. Cieszkowskiego – Biblioteka kwartalnika „Kronos”

ISBN: 978-83-657-8740-8

Oprawa: twarda

Rok wydania 2020

Liczba stron: 856

Tom został podzielony na pięć głównych części, które zatytułowano:

- ▶ Starożytne przesłanki pojęcia humanizmu;
- ▶ Starożytność chrześcijańska i twórcy średniowiecza;
- ▶ Scholastyka i późne średniowiecze;
- ▶ Humanizm włoski XV wieku;
- ▶ Erazm i humanizm.

Do każdego z rozdziałów Autor opracował zestaw oryginalnych tekstów

łacińskich i greckich, które zamieszczono w drugiej części książki. Tom opatrzone również bibliografią oraz trzema pomocnymi indeksami – osób, pojęć filozoficznych oraz wybranych pojęć i słów greckich.

Opis wydawcy:

Nazwę i pojęcie humanizmu konstytuują dwa dość luźno i zarazem w sposób nieprosty zestrojone ze sobą składniki. Jeden jest filozoficzny i można go opisać jako wyróżnienie z całej reszty bytów i zarazem wysokie wartościowanie człowieka. Drugi odsyła do pewnego szczególnego typu kultury umysłowej i artystycznej, w którym najważniejsze miejsce zajmuje rozumne i kunsztowne, artystycznie wypielęgnowane słowo. Idzie właśnie o słowo nie tylko rozumne, ale też kunsztowne, tzn. skłonne zarówno bawić, jak i poruszać, budzić reakcje estetyczne i emocjonalne. Jeżeli najsprawniejszym narzędziem słowa rozumnego jest logika, to rozumnego i zarazem kunsztownego – retoryka i poezja. Jednoczy oba te składniki, obie te strony tego samego rozumnego słowa, przekonanie, że zdolne są umacniać i rozwijać w człowieku cechy, dla których on na owo wyróżnienie i wartościowanie szczególnie zasługuje, że je wspierają i zarazem wartość człowieka samego podnoszą. W tak ogólnej płaszczyźnie oba te składniki pozostają ze sobą w idealnej harmonii.

O Autorze:

Prof. Juliusz Domański (ur. 1927 r.) – filolog klasyczny ze specjalizacją neolatynistyczną, emerytowany profesor Instytutu Filozofii i Socjologii PAN i Instytutu Filologii Klasycznej Uniwersytetu Warszawskiego, członek czynny Polskiej Akademii Umiejętności, członek-korespondent Towarzystwa Naukowego Warszawskiego, członek Polskiego Towarzystwa Filologicznego, Polskiego Towarzystwa Filozoficznego, International Society for the History of Rhetoric, członek Rady

Programowej „Archiwum Historii Filozofii i Myśli Społecznej”. W 2007 otrzymał Nagrodę im. Księdza Idziego Radziszewskiego Towarzystwa Naukowego KUL za rok 2006, za całokształt dorobku naukowego w duchu humanizmu chrześcijańskiego.

Spis treści